

din sulfū se volatilizează, iar cea-*l-а*лтъ se degrađe în stare de acidū sulfosū saș formъ acidū sulfuricū care se znește къ oxidul de ferū și de cuprumū.

În timpul acestei arderi pe grъtar, arsenicul se degrađe în parte în stare de acidū arseniosū și de sulfurū de arsenicū; restul arsenicului formъ arseniatul metalic. Ferul și cuprumul se oxidъ parțial; oare-care cantitate de rugitъ scapъ de acțiunea oxigenului.

Miniera arșъ pe grъtar se topește къ cărbune și o materie silicioasă; o parte a oxidului de cuprumū se redăce, și cuprumul se znește къ sulfurul nedescompus spre a produce aceea ce se chiamъ *mate*, iar oxidul de ferū se combinъ къ silicea și formъ un silicatū nepedăctibil prin cărbune.

Așa dar silicea joacă o rolъ din cele mai importante în metalurgiea cuprumului; se combinъ къ protoxidul de ferū și *l'а*лтъ ast-fel de pedăctie, în timp къ deutoxidul de cuprumū se redăce și în cele din urmă lasъ tot cuprumul săș matei; așa, printр'o ardepe în prezențiea sicilei și a cărbunelui, cuprumul rămine în mate, în timp къ ferul trece în scărți; aci stъ principala metalurgiea cuprumului.

Cea d'întreaga matъ căprinde mai puțin ferū și mai puțin sulfū decât miniera de cuprumū; se știe dar la o serie de arderi, al căroră număr se țreкъ puțin la ont saș zece, kind operațiea se face în grъmadъ la aer liber, saș între trei țreци, pe o arie vârtъ, aceea ce se chiamъ a arde în fide.

După aceste arderi repetate, matele se cărțuș închet închet de corpi streini, și se dobândește prin fontъ cuprumū negrъ.

Cuprumul negrъ se știe la rafinație, care îi ia sulfurul, ferul, plumbul, antimoniuл ce căprinde, și *l'а*лтъ transformъ în cuprumū rosетъ.

Cărbuirea cuprumului prin rafinație se face adesea printр'o metoadъ ce are o mare analogie къ cămelățiea. Prin adăogarea plumbului, în cantitate cмпtatъ, se rafinъ cuprumurile negre cele prea necărate, precum cupru-